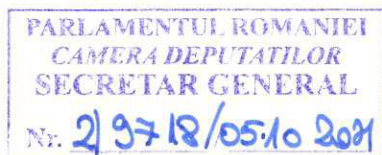

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 9108/2021

04. OCT. 2021

**Către: DOMNUL GEORGE IONUȚ DUMITRICĂ,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 29 septembrie 2021

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 7 lit. h) din Legea poliției locale nr. 155/2010 (Bp. 132/2021, L 160/2021);*
2. *Proiectul de lege pentru completarea Legii nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor (Bp. 252/2019, Plx. 570/2019);*
3. *Proiectul de lege pentru completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp.417/2020, Plx. 607/2020);*
4. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (Plx.216/2021);*
5. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 386/2020, Plx. 616/2020);*
6. *Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române (Bp.145/2021, Plx. 368/2021);*
7. *Proiectul de Lege pentru completarea art.3 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal și modificarea art.13 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, (Bp.50/2021, Plx. 197/2021);*
8. *Proiectul de lege privind unele măsuri pentru reglementarea publicității în perioada pandemiei declarată și pentru modificarea unor acte normative (Bp. 317/2020, Plx. 545/2020);*
9. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, provenit dintr-o propunere legislative (Bp. 458/2019, Plx. 47/2020);*
10. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.151/2010 privind serviciile specializate integrate de sănătate, educație și sociale adresate persoanelor cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate (Bp.200/2021, L253/2021);*

11. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii și a Legii nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă, provenit dintr-o propunere legislativă (Bp.114/2021, Plx.325/2021);*

12. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice nr.215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali (Bp. 108/2021).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

1832 / 2021
27092021

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de Lege pentru completarea art.3 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal și modificarea art.13 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală*, provenit dintr-o propunere legislativă, inițiată de domnul deputat UDMR Szabó Ödön împreună cu un grup de parlamentari aparținând PNL, UDMR, USR-PLUS, Minorități Naționale (**Bp.50/2021, Plx.197/2021**).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune completarea art.3 din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, precum și modificarea art.13 din *Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul enunțării clare în cuprinsul legislației fiscale a principiului „*in dubio contra fiscum*”, însemnând interpretarea prevederilor ambigue în favoarea contribuabilului.

II. Observații și propuneri

1. Precizăm că interpretarea actelor normative este o etapă obligatorie a procesului de aplicare a acestora.

În practica dreptului, interpretarea presupune determinarea principiului aplicabil unei situații de fapt, folosind un ansamblu de procedee specifice.

Interpretarea actelor normative este necesară nu doar în acele situații în care este neclară, ci și pentru că generalitatea este o trăsătură constantă a legii.

Altfel spus, orice aplicare a unui act normativ și, mai ales, a legilor, presupune interpretarea. Interpretarea nu poate fi evitată, întrucât actul normativ are un caracter general, astfel încât, pentru a aplica norma unei situații de fapt concrete, este necesară operația logico-juridică de stabilire a sensului și a compatibilității normei cu acea situație de fapt.

Nicio lege nu poate prevedea toate situațiile de fapt, nicio lege nu este perfectă, însă interpretul trebuie să găsească norma aplicabilă situației de fapt date ori, în cazul în care nu există o reglementare expresă, să suplinească aceasta prin recurgerea la principiile dreptului.

Principiile sunt idei fundamentale care călăuzesc elaborarea și aplicarea normelor juridice. În dreptul fiscal, o clasificare simplistă a principiilor le-ar împărți în:

- principii comune și altor ramuri ale dreptului (de ex.: al legalității, al egalității, al neretroactivității, al dreptului de apărare, al libertății convențiilor etc.),
- principii specifice dreptului fiscal (de ex.: al anualității, al neutralității, al realității (economice), al capacității contributive, principiul "*fourre-tout*" – caracterul ilegal al operațiunii nu împiedică impozitarea acesteia etc.).

În doctrina și jurisprudența statelor europene este larg răspândită teza că în dreptul fiscal se aplică principiul interpretării stricte (riguroase), altfel spus nu sunt permise interpretări prin analogie, după scop etc., pentru că există riscul extinderii fie a unor sarcini fiscale, fie a unor scutiri, excepții fără bază legală.

În doctrina națională s-a arătat, în contextul analizei etapelor demersului interpretativ, că, atunci când textul actului normativ rămâne neclar și după aplicarea metodelor de interpretare "*obișnuite*" (interpretarea strictă, gramaticală, sistematică, apelarea la lucrările pregătitoare pentru căutarea voinței reale a legiuitorului), în dreptul belgian și francez s-a admis că interpretarea actului normativ în discuție se va face în interesul contribuabilului ("*in dubio contra fiscum*").

De asemenea, la nivelul doctrinei s-a arătat că "*principiile*" prevăzute la art.3 din *Codul fiscal* sunt, mai degrabă, "*repere ale fiscalității*" și nu principii de drept fiscal propriu-zise necesare interpretării și aplicării dispozițiilor codului.

2. Referitor la completarea art.3 din *Legea nr.227/2015*, în sensul introducerii unei noi litere, numerotată a¹), precizăm următoarele:

Ca prim aspect, menționăm că *"in dubio contra fiscum"* nu reprezintă un principiu al impunerii, ci ține de activitatea de aplicare/interpretare a legislației fiscale.

De altfel, respectivul art.3 invocat reglementează, deja, în cadrul lit.b), *principiul certitudinii impunerii* care implică *"elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale"*.

Cu privire la actul normativ în speță - *Legea nr.227/2015*, precizăm că a fost promovat de către Guvern, însă, a fost adoptat de către Parlament și, drept urmare, soluțiile legislative conținute în forma finală a legii nu reprezintă strict propuneri ale inițiatorului, întrucât acestea fie au fost însușite de către Parlament în forma promovată, fie textele au fost reformulate sau chiar s-au introdus texte noi, după caz.

Totodată, chiar dacă ulterior intrării în vigoare a *Legii nr.227/2015* au mai fost aprobate de către Guvern ordonanțe simple sau de urgență și în aceste cazuri intervenția Parlamentului a fost inerentă, dat fiind faptul că, potrivit prevederilor alin.(7) și alin.(8) art.115 din *Constituția României, republicată* *"Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3)"*, iar *"Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței"*.

Nu în ultimul rând, se impune a lua în considerare numeroasele intervenții asupra *Legii nr.227/2015*, de la nivelul Parlamentului, prin care au fost aduse o serie de modificări și completări *Codului fiscal* având la bază diverse inițiative parlamentare, care nu neapărat se încadrează în limita¹ prevăzută la alin.(1) al art.4, potrivit căruia *"Prezentul cod se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I"*.

Drept urmare, exceptând ordonanțele care nu au fost încă aprobate prin lege de către Parlament, se poate afirma că legiuitorul a considerat că în cadrul soluțiilor legislative conținute de *Codul fiscal* există o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în cuprinsul reglementării care au

¹ *Legea nr. 227/2015 a suportat în timp mai multe intervenții legislative, iar în unele dintre acestea nu s-a indicat un termen expres de intrare în vigoare, exemplificând Legea nr. 258/2020, Legea nr. 239/2020, Legea nr. 155/2020 etc., situații în care se poate considera că intrarea în vigoare, se realizează la 3 zile de la data publicării, în conformitate cu prevederile art. 78 din Constituția României, republicată.*

un alt înțeles decât cel comun, asigurându-se, astfel, o înțelegere corectă a acestora, precum și evitarea unor interpretări greșite.

În plus, având în vedere că în situația unor intervenții ale Guvernului se solicită Consiliului Legislativ exprimarea punctului de vedere, în egală măsură, s-a urmărit respectarea normelor de tehnică legislativă în redactarea actelor normative în cauză, exprimarea clară, precisă și concisă a soluțiilor preconizate și realizarea unei armonii interne între normele propuse, de natură a exprima fără echivoc soluția promovată.

De asemenea, trebuie să se accepte ideea că redactarea legii de o precizie totală este un proces extrem de dificil, iar dacă legiuitorul a identificat situații punctuale în care norma fiscală nu oferă previzibilitate și predictibilitate, atunci și intervenția ar trebui să fie tot punctuală, sens în care ar putea fi propuse modificări strict cu privire la acele situații.

În acest context este de subliniat faptul că, urmare a examinării motivelor pentru care se are în vedere această intervenție legislativă, s-a observat că nu s-au indicat în mod concret normele care ar prezenta dificultăți de interpretare în opinia inițiatorilor, ci s-a recurs la abordarea la modul generalist, ceea ce nu poate fi reținut ca element determinant care să impună luarea unor asemenea măsuri.

Într-adevăr, claritatea și precizia sunt exigențe de tehnică legislativă impuse și de principiul asigurării unui raport optim între dinamica și statica normelor juridice, astfel încât să fie asigurată securitatea raporturilor juridice, fapt pentru care apreciem necesar a se acționa, după caz, numai în acele situații în care practica a demonstrat existența unor carențe din perspectiva modului de reglementare.

Însă, întrucât în *Expunerea de motive* nu este identificată o anumită dispoziție din *Legea nr.227/2015* care nu ar oferi claritate celor cărora li se adresează, inițiatorii mărginindu-se la a realiza trimiteri generale, măsura apare ca nejustificată.

Totodată, dat fiind că prezentarea este lacunară și nu oferă toate informațiile necesare, nu ne putem pronunța prin raportarea la o anume dispoziție vizată.

Pe de altă parte, în ceea ce privește asigurarea unei bune înțelegeri a dispozițiilor *Codului fiscal*, nu trebuie omis nici faptul că acei contribuabili interesați se pot adresa cu solicitări individuale structurilor de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, având în vedere că, potrivit art.6 lit.e) coroborat cu art.7 lit.B pct.27 din *Hotărârea Guvernului nr.520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, Agenția îndeplinește și funcția "de asigurare de servicii pentru contribuabili",

respectiv "îndrumă contribuabilii în aplicarea legislației fiscale și procedural-fiscale, precum și a prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, pe baza coordonării metodologice a Ministerului Finanțelor Publice".

3. Referitor la modificarea art.13 din *Legea nr.207/2015*, în sensul de a se reglementa foarte clar obligația organelor fiscale, precum și a Comisiei fiscale centrale, de a aplica principiul *in dubio contra fiscum* (interpretarea prevederilor ambigue în favoarea contribuabilului), în relația dintre contribuabili și acestea, considerăm că regulile actuale dezvoltate în *Codul de procedură fiscală* permit aplicarea acestui principiu.

Menționăm că principiile de interpretare a legii fiscale, așa cum sunt reglementate la art.13 din *Codul de procedură fiscală*, sunt în deplină concordanță cu principiile prevăzute de Codul civil, relevante fiind, în acest sens, prevederile Capitolului III - Interpretarea și efectele legii civile, art.9-17, și, în special, cele ale Secțiunii a 5-a - Interpretarea contractului.

Astfel, modul în care sunt sistematizate aceste prevederi din *Codul civil* se regăsește și în cazul celor din *Codul de procedură fiscală*, sens în care reliefăm următoarele: stabilirea conținutului exact al normei juridice, prin clarificarea și lămurirea sensului normei legale; existența unei succesiuni logice a normelor; lămurirea înțelesului normelor juridice, ținându-se cont de legăturile acestora cu alte norme juridice din același act normativ sau cu cele din alte acte normative, cu care se află în conexiune etc..

Pe de altă parte, principiul de interpretare "*in dubio contra fiscum* prin interpretarea prevederilor neclare în favoarea contribuabilului" este reglementat expres, în prezent, la alin.(6) al art.13 din *Codul de procedură fiscală*.

Astfel, menționăm că nu am identificat o justificare pentru a include în conținutul *Codului fiscal* o regulă de interpretare a actelor normative din domeniul dreptului fiscal, aceasta fiind prevăzută, deja, expres, în *Codul de procedură fiscală*, cu al cărei obiect de reglementare are legătură.

De asemenea, fără o justificare la nivelul instrumentului de prezentare și motivare, sunt eliminate din conținutul actual al art.13 din *Codul de procedură fiscală* alin.(3), care privește interpretarea sistematică, precum și alin.(4) și alin.(5), care se referă la interpretarea teleologică (după scop) a normelor din dreptul fiscal.

Considerăm că susținerea că textul actual al art.13 din *Codul de procedură fiscală* prevede doar interpretarea actelor normative de forța legii, pare a fi neconformă, dat fiind că textul folosește sintagma "*reglementări fiscale*", ceea ce înseamnă că regulile de interpretare enunțate sunt aplicabile

în egală măsură tuturor actelor normative din domeniul fiscalității - coduri, legi, norme metodologice, ordine etc..

În ceea ce privește prevederea potrivit căreia *Comisia fiscală centrală* trebuie să țină cont de principiul de interpretare "*in dubio contra fiscum*", considerăm că o astfel de prevedere nu și-ar găsi utilitatea, dat fiind că și în prezent *Comisia fiscală centrală* este ținută de aplicarea acestui principiu, în considerarea prevederilor alin.(6) al art.13 din *Codul de procedură fiscală*.

Totodată, menționăm că regulile de interpretare prevăzute în prezent la art.13 din *Codul de procedură fiscală* reprezintă doar o preluare la nivelul legislației fiscale a regulilor de interpretare consacrate la nivel doctrinar și chiar jurisprudențial, aplicabile în orice ramură de drept.

Pe cale de consecință, considerăm că eliminarea acestora din *Codul de procedură fiscală* ar fi de natură a contraveni regulilor generale de interpretare.

4. Principiul „*in dubio contra fiscum*” este consecința directă a interpretării legii-fiscale atunci când legea nu este clară și are ca rațiune protejarea contribuabilului contra unei aplicări abuzive a legii de către organul fiscal, fiind de natură a reduce conflictele între administrația fiscală și contribuabil. Principiul în cauză sintetizează două obligații ale autorităților: de a emite reguli clare, iar în caz de ambiguitate, să respecte dreptul de proprietate al cetățenilor săi. Deși *Codul fiscal - Legea nr. 227/2015* nu enunță, la acest moment, în mod clar, obligația autorităților să aplice principiul „*in dubio contra fiscum*” ca principiu al fiscalității, însemnând interpretarea prevederilor ambigue în favoarea contribuabilului, din analiza efectuată asupra formei în vigoare a art. 13 din *Codul de procedură fiscală - Legea nr. 207/2015* rezultă faptul că acesta conține deja reguli cu privire la interpretarea legii fiscale care permit aplicarea principiului "*in dubio contra fiscum*" (în caz de dubiu cu privire la norma fiscală, interpretarea se face în favoarea contribuabilului). În acest sens, arătăm că în cuprinsul alin. (6) al art. 13 se precizează, în mod expres, faptul că "*Dacă după aplicarea regulilor de interpretare prevăzute la alin. (1) - (5), prevederile legislației fiscale rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului/plătitorului*". Așadar, textul actual al art. 13 din cuprinsul *Legii nr. 207/2015* reglementează cu privire la regulile referitoare la interpretarea legii fiscale, astfel încât, atunci când trebuie să aplice norma fiscală la o situație individuală și există o incertitudine cu privire la aplicarea legii la situația fiscală respectivă, organul fiscal trebuie mai întâi să clarifice respectivul text apelând la voința legiuitorului și scopul legii, așa cum acestea sunt exprimate în diversele documente publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare,

dezbatere și aprobare - Note de fundamentare, Expuneri de motive, etc. - a se vedea alin. (2) al art. 13; la interpretarea sistematică (prin prisma întregului ansamblu al legii) - a se vedea alin. (3) - alin. (5) al art. 13, iar dacă prin aceste reguli sensul normei nu a fost clarificat, urmează a se aplica regula de interpretare în favoarea contribuabilului. Principiile de interpretare a legii fiscale, astfel cum acestea sunt enunțate în cuprinsul art. 13 din *Legea nr. 207/2015*, sunt în deplină concordanță cu principiile de interpretare prevăzute de *Codul civil*, respectiv stabilirea conținutului exact al normei juridice, prin clarificarea și lămurirea sensului normei legale, succesiunea logică a normelor, lămurirea înțelesului unei norme juridice ținând cont de legăturile sale cu alte norme juridice fie din același act normativ, fie dintr-un alt act normativ. În acest sens, arătăm că art. 9 din *Codul civil - Legea nr. 287/2009* reglementează cu privire la interpretarea normei stabilind următoarele: “(1) *Cel care a adoptat norma civilă este competent să facă și interpretarea ei oficială.* (2) *Norma interpretativă produce efecte numai pentru viitor.* (3) *Interpretarea legii de către instanță se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecății*”. Practic, regulile de interpretare a normelor dreptului fiscal menționate la alin. (3) - alin. (5) din cuprinsul art. 13 din *Legea nr. 207/2015*, ce se doresc a fi eliminate urmare a intrării în vigoare a prezentei propuneri legislative, contribuie la lămurirea conținutului exact al normei în cauză, în scopul justei aplicări a legii fiscale. Așadar, propunerea nu vizează introducerea unei noi reguli de interpretare, ci eliminarea unor reguli de interpretare dintre cele existente, reguli care erau menite să faciliteze interpretarea și aplicarea prevederilor legale de către organul fiscal și instanțele judecătorești. În aceste condiții, considerăm util a se analiza dacă prin eliminarea regulilor de interpretare fiscală de la alin. (3) - alin. (5) din cuprinsul art. 13 din *Legea nr. 207/2015* se poate realiza o interpretare corespunzătoare a prevederilor fiscale, iar cele două reguli de interpretare propuse prin această inițiativă legislative sunt suficiente pentru a se putea asigura o apreciere corespunzătoare a normelor de procedură fiscală în cazul în care ar fi necesar să se recurgă la această operațiune logico - juridică.

5. Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1), Instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică. În considerarea celor menționate mai sus, invocăm considerentele *Deciziei Curții Constituționale nr. 139/2019* prin care s-a reținut că

„motivarea formală, fără o temeinică fundamentare a legii, afectează calitatea și predictibilitatea sa, cu consecința încălcării prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție”. În aceeași decizie a fost statuat și că *„fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrariul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului, iar rolul controlului de constituționalitate este de a asigura aceste garanții, opuse oricărei intervenții legislative arbitrare. Astfel fiind, Curtea reține că lipsa motivării soluțiilor legislative este de natură să aducă atingere și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății”*. Așadar, arătăm că fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale.

După cum rezultă din analiza intervenției legislative asupra art. 13 din *Legea nr. 207/2015* - art. II din cuprinsul inițiativei legislative - aceasta presupune în definitiv eliminarea alin. (3) - alin. (5) din cuprinsul art. 13, prevederi care reflectă unele modalități de interpretare a normei juridice. Or, raportat la conținutul *Expunerii de motive* ce însoțește inițiativa legislativă, învederăm faptul că acesta nu prezintă elemente din care să rezide insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, elemente ce reclamă prezenta intervenție legislativă.

6. Potrivit normelor de tehnică legislativă din cuprinsul art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*, *„Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”*. Or, reglementarea propusă la art. II cu referire expresă la art. 13 alin. (5) din *Legea nr. 207/2015* este neclară, contrar standardelor de calitate a legii. În acest sens, arătăm că este menționat doar faptul că, *Comisia fiscală centrală* ține cont de principiul *„in dubio contra fiscum”* fără nicio circumstanțiere în acest sens. Or, potrivit art. 5 alin. (3) din *Legea nr. 207/2015*, această Comisie *„...are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal, a prezentului cod, a legislației subsecvente acestora, precum și a legislației a cărei aplicare intră în sfera de competență a A.N.A.F.”*. Așadar, cel mai probabil, intenția de reglementare are în vedere faptul că, *Comisia fiscală centrală* trebuie să țină cont de principiul *„in dubio contra fiscum”* la momentul elaborării deciziilor anterior menționate.

7. În măsura în care, la data intrării în vigoare a prezentului proiect de Lege sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări, este necesară reglementarea unor soluții pentru aceste situații sub forma unor dispoziții tranzitorii - a se vedea, în acest sens, art. 26 și art. 54 din *Legea nr. 24/2000*². Astfel, se va avea în vedere respectarea *principiului neretroactivității legii* în sensul în care reglementările propuse nu pot să vizeze *facta praeterita*, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, o extindere a aplicării dispozițiilor acestei legi asupra acestor situații ar echivala cu o negare a principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Florin-Vasile CÎȚU

PRIM-MINISTRU

Domnului președinte al Camerei Deputaților

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare